

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

(f. m.)

Cím:

Rippl-Rónai József gyűjteményes kiállítása

Forrás:

Magyarország

Bp.

(Hely)

1920 XI 7

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

708

Hely

Ernst műm.

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

— Rippl-Rónai József gyűjteményes kiállítása. Az Ernst-muzeum gyűjteményes kiállításán egy nagy művész csodálatos újjászületése tárul elénk. És egy nagy fejezet a modern művészet történelméből. Rippl-Rónai egy másik nagy magyar festőtől, Munkácsytól indult ki Párisban, az ő szellemében kezdte meg tanulmányait, — de 1889-ben már egy olyan képet fest, amelyre azt írja alá, hogy: Bretagne, Pont-Aven. Jelzi ezzel, hogy kezdi megtalálni önmagát. Courbet, Manet, Cézanne, Whistler, Maillol, az egész impresszionizmus, festői primitivizmus és evolúcionizmus elvonul szemünk előtt e kiállításon s mind e nagy festőkön és mind e történelmi irányokon diadalmasan átmennek szemünk előtt egy nagyerejű teremtő művész, egy nagy magyar festő: Rippl-Rónai József. Ami összefűzi őt az említett nagy festőkkel, az a közös művészi cél, a művészet egy és örök célja; ami elválasztja tőlük, az az előadási mód, a fakturái rész, az ő csodálatos teremtő ereje és az élet és művészet örök forrásaiból merítő egyénisége. Rippl-Rónai képeiből egy nagy ember és egy nagy festő szól hozzánk. Egy ember, aki fel-

dult és részeire szaggatott korunkban egységesen látja az életet és egy festő, aki megtalálta a saját eszközeit, a saját külön technikáját ahhoz, hogy ezt az egységet átsugároztassa nézőire. Régi és új képek vannak ezen a kiállításon. A régiek mutatják a művész életének különböző szakait, fejlődését, találkozásait a föld különböző tájaival, ezer árnyalatu színeivel és ezer árnyalatu nagy tehetségeivel. Az új képek egy festő művészi renaissanceát mutatják. Van egy terem a kiállításon, amelynek falain egy arcképsorozat különböző képei vannak kifüggesztve. Arcképek ezek, amelyek egy és ugyanazon „sápadt“ leányról vannak festve: ez a Zorka-sorozat mutatja a közel halvanéves művész új fejlődési fokát. A dekoratív, a freskoszerű, a sárga, az akácfehér, a muskátlipiros színekben tobzódó művész itt a plasztika terére lép s a plasztikus forma gyönyörű képeit vetíti vászonra. A napi krónikás csak egy-két futó szót rögzít meg elragadtatása és tisztelete jeléül, a kiállítás teljes művészi jelentőségét a műtörténelem fogja elkönyvelni. (f. m.)

Székesfehérvári hazinyomda 1920